

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *A férges Budapest*

Forrás:

Uilág

Bp.
(Helv)

1918. VIII/25
(Idő)

Osztályozás

Tárgy

614.99

Hely

Idő

"1918"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

— **A férges Budapest.** A férgek, különösen a poloskák elszaporodása ma egyik kínzó nyomorusága a fővárosi embernek. Ugy a magánlakások, gyakran még a legelőkelőbbek is, mint a szállodák, telve vannak ma poloskával. Ennek az állapotnak legfőbb oka az, hogy az utóbbi időkben a munkás- és középosztályok asszonyai keserves ácsorgással töltik el idejük legnagyobb részét, ehhez járul a nagy cselédhiány is, ily körülmények között a házi tisztaság csaknem mindenütt a legalaposabb kifogás alá esik. A lakások, azonkívül, hogy lakóik nem érnek rá rendszeren tisztogatni, még tulzsufoltak. A szállodák szintén zsufoltak, egyik vendég után érkezik a másik, a szobák soha, egy napig sem állhatnak üresen, a takarítás ilyképpen felületes, féregirtásra nincs idő. De megkülönböztetve is nem kaphatók, csakis lánc-kereskedelem útján, *százszoros áron* azok a szerek, amelyeket a békében rendszeresen használtak féregirtásra, úgy az egyes féregirtóvállalatok, mint magánüzemben maguk a szállodák. Ezek a szerek: a kén és a szénkéne; kevésbé hatásosak a formalin, szublimát és hígított karbolsav. A ként Olaszországból és Spanyolországból importálták, kilója 18—20 fillér volt, ma kilója 40—50 korona. De meg, eltekintve horribilis áráról, a ként lefoglalta a hadvezetőség, a szénkéneget pedig a földművelési miniszterium, szőlőművelési célokra, mert tudvalevőleg ezt a szerit használják a filloxera ellen a szőlőtermelők. Egy nagy szobának a féregmentesítéséhez, amit azelőtt ezzel foglalkozó vállalatok egyévi garancia mellett eszközöltek, 3 kilogramm kénre van szükség, érthető tehát, ha egy ilyen vállalat egy polgári lakás féregmentesítéséért 600—800 koronát

(Két v. fiiz.) (Olc...)
kér. A szállodák a vasutakra panaszkodnak elsősorban, mert a párnás ülésel felszerelt vasúti kocsik ma a legtöbb terjesztői a poloskának. Míg azelőtt időnként ezeket a kocsikat, különösen pedig a hálókocsikat az államvasutak féregtelenítették, még pedig oly gondosan, hogy a tulajdonképpeni féregtelenítés előtt meleg gőzzel a petéket is kiirtották, ma, a nagy vagonhiány s a vagonoknak folytonos üzembenléte miatt még a fent felsorolt anyagokban való hiány miatt is, a féregtelenítést beszüntették. A szállodások általában panaszkodnak a tisztogatás nehézségeire. A tisztítóvállalatok tízszeres árakat kérnek tőlük, a lepedőiket és vánkoshuzataikat néhány mosással tönkreteszik, egy új lepedő ára pedig ma, eltekintve attól, hogy szinte alig szerzhető be, 250—300 korona. Nem csekély mézériái ezek a nélkülöző és amugy is sokat szenvedő pesti embernek, azonfelül a férgek híhetetlen nagymérvű elszaporodása még közegészségileg is veszedelmes, hiszen még felderítetlen, hogy mily fertőző bántalmaknak válhatnak terjesztőivé. Különösen az utóbbi körülmény indította a székesfővárosi tisztí orvosi hivatal, hogy maga a főváros állítson fel egy féregtelenítő házi üzemet, amely a terv szerint szénkéneggel dolgoznék, még pedig szintén garancia mellett, ugyanugy, mint az ilyenmü kevésszámú magánvállalat. Az eszme azonban egyelőre megmarad az eszme ódiumában, mert anyag- és munkaerőhiány miatt a tisztí orvosi hivatal a megvalósítást kénytelen a háboru végéig elhalasztani.